दक्षिणेस् (*Instr. adv.*) rechts.
दक्षिणोत्तर recht und link, südlich und nördlich.
दक्षिण्य = **दक्षिणीय**.
दक्षु *u.* **दक्षुस्** brennend.
दग्ध *s.* **दह्**.
दग्धर् *u.* **दग्धर्** brennend, *m.* der Brenner.
दघ्, **दघ्नोति** reichen bis, erreichen.
दघ्न (*f.* **आ** *u.* **ई**) reichend bis (—°).
दङ्क्षण bissig.
दच्छद *m.* Lippe (*eig.* Zahndecke).
दण्ड *m.* (*n.*) Stock (**वैतस** Rohrstock), Stengel, Stamm, Stiel, Fahnenstock (*am Wagen*), Stab (*als Längenmafs*), Herrscherstab, Macht, Herrschaft über (*Gen. o.* —°), Gewalt, Gewaltthätigkeit, Richtergewalt, Strafe (*jeder Art*).
दण्डक *m.* Stiel, Deichsel, Fahnenstock (*am Wagen*); *f.* **दण्डिका** Stock, Linie, Strich.
दण्डकाष्ठ *n.* Stock (von Holz).
दण्डचक्र *n.* Heeresabteilung, Truppenkörper.
दण्डधर den Stock tragend, die Richtergewalt ausübend; *m.* Fürst, Richter.
दण्डधार *dass.*
दण्डधारण *n.* das Stocktragen, die Ausübung der Macht *o.* Strafe; Bestrafung, Züchtigung.
दण्डधारिन् den Stock tragend, strafend.
दण्डन *n.* das Schlagen, Strafen.
दण्डनायक *m.* Richter (*eig.* Stockführer).
दण्डनीति *f.* Rechtspflege (*eig.* Stockführung).
दण्डनीय zu bestrafen.
दण्डनेतर् *m.* = **दण्डनायक**.
दण्डपाणि einen Stock in der Hand haltend. *m.* Polizeibeamter; *Bein. Yama's.*
दण्डपात *m.*, °**न** *n.* Bestrafung, Züchtigung (*eig.* das Fallenlassen des Stocks).
दण्डपाश *m. Du.* Stab und Strick (*als Attribute Yama's*).
दण्डपाल *m.* Richter (*eig.* Strafhüter).
दण्डभाज् straffällig.
दण्डभृत् einen Stock tragend; *m. Bein. Yama's.*
दण्डय्, °**यति** strafen, züchtigen.
दण्डयात्रा *f.* Aufbruch zum Kriege, Heereszug.
दण्डयोग *m.* Strafvollziehung,
दण्डवध *m.* Todesstrafe (*eig.* Straftod).
दण्डवन्त् mit einem Stock *o.* Stiel versehen.
दण्डवाचिक real *o.* verbal (*j.*).
दण्डविकल्प *m.* Belieben, Auswahl in der Bestrafung.
दण्डहस्त = **दण्डपाणि** *Adj.*
दण्डाधिप *u.* °**ति** *m.* Oberrichter.
दण्डानीक *n.* = **दण्डचक्र**.
दण्डिक züchtigend, strafend. *m.* Polizist.
दण्डिन् einen Stock tragend; *m.* ein Brahmane im vierten Lebensstadium; *N. eines Autors.*
दण्डोद्यम *m.* Bedrohung (*eig.* Stockaufhebung).
दण्ड्य zu bestrafen, strafbar.
दत्त (*s.* 1. **दा**) *m. Mannsn.*; *n.* das Geben.
दत्तक (**पुत्र** *m.*) ein (*von seinen Eltern an andere*) abgegebener (Sohn).
दत्तदृष्टि den Blick auf (*Loc.*) gerichtet, hinschauend.
दत्तवन्त् *s.* 1. **दा**.
दत्तशुल्का *f.* zur Ehe erkauft.
दत्तातङ्क Angst machend (*Gen.*).
दत्ति *f.* Gabe.
दत्त्रिम durch Schenkung erhalten.
दत्त्वा *u.* **दत्त्वाय** *s.* 1. **दा**.
दत्र *n.* Habe.
दत्रवन्त् reich an Habe, vermögend.
दत्वन्त् mit Zähnen begabt.
ददाति *m.* Gabe.
ददि gebend (*mit Acc.*).
ददितर् *m.* Besitzer *o.* Geber.
दद्रु *u.* **दद्रू** *f.* Art Aussatz.
दद्रुण aussätzig.
दद्रुस *s.* 1. **दर्**.
दधन् *u.* **दधन्वन्त्** *s.* 2. **दधि** *u.* **दधिवन्त्**.
1. **दधि** verschaffend, verleihend.
2. **दधि** (**दधन्**) *n.* saure Milch.
दधिकर्ण *m. N. eines Schlangendämons u. einer Katze.*
दधिक्रा *u.* **दधिक्रावन्** *m. N. eines mythischen Wesens.*